

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 18C/414/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313217707
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8313217707.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Andrejom Lukáčom v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., IČO: 35697270, so sídlom Metodova 8, Bratislava, proti odporcovi Q. W., K.. XX.XX.XXXX, O. Z., W. X , za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42264154, zast. advokátom JUDr. Jozefom Kempom, Námestie Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob o zaplatenie 159,00 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd konanie ohľadom sumy 33,15 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 33,15 eur od 29.07.2011 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

Súd návrh ohľadom zvyšku nároku navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporca je **p o v i n n ý** uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 9,- eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 19.03.2013 sa navrhovateľ domáhal, aby zaviazal odporcu k úhrade 491,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z dlžnej sumy od 29.07.2011 do zaplatenia a trov konania. V odôvodnení návrhu uviedol, že s odporcom uzavrel Zmluvu pod č. AXXXXXXXX a Dodatok k nej, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle uvedenej Zmluvy vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá mu umožňuje využívať telekomunikačné služby ním poskytované, pričom SIM karte bolo priradené telefónne číslo XXXX XXXXXX. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytovaných služieb za obdobie marec 2011 - máj 2011 vo výške 332,97 eur. Na Pokus o pokonávku zo dňa 14.07.2011 odporca nereagoval, preto navrhovateľ si uplatňuje nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy počnúc od 29.07.2011. Navrhovateľ si zároveň uplatňuje aj nárok na náhradu škody vo výške 159,00 eur, t. j. sumy, ktorá predstavuje hodnotu poskytnutého telefónu Sony Ericsson Zyló, ktorého predajná cena bola 160,00 eur, pričom odporca tento telefón získal za akciovú cenu 1,00 eur.

Súd po vykonanom dokazovaní rozsudkom zo dňa 16.09.2013, č. k. 18C/202/2013 - 48, ktorý právoplatnosť nadobudol dňa 06.11.2013 zaviazal odporcu k úhrade 332,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z dlžnej sumy od 29.07.2011 do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že ohľadom uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu škody návrh v zmysle § 152

ods. 1, 2 O. s. p. vylúčil na samostatné konanie z dôvodu, že navrhovateľ jej výšku, ako aj nárok na jej úhradu v tomto štádiu konania nepreukázal.

V priebehu konania dňa 30.10.2013 advokát JUDr. Jozef Kemp na základe plnej moci súdu oznámil, že do konania vstupuje Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, IČO: 42264154, ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Navrhovateľ, odporca, vedľajší účastník, resp. jeho právny zástupca na pojednávaní určeného na deň 15.04.2014 aj napriek tomu, že boli riadne a včas predvolaní sa nedostavili, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s písomnými vyjadreniami účastníkov konania a ďalšími listinnými dôkazmi.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení zo dňa 17.02.2013 uviedol, že v časti neuhradenej škody a to sumy 33,15 eur a úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 33,15 eur od 29.07.2011 do zaplatenia berie návrh späť a žiada, aby súd v tejto časti konanie zastavil s tým, že odporcu zaviazal k úhrade zvyšku škody, t. j. 125,85 eur s prísl. .

Zo Zmluvy o pripojení a Dodatku k nej uzavretých medzi navrhovateľom a odporcom dňa 23.07.2010 a 20.09.2010 pod č. U. je zrejmé, že navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu umožňujúcu využívať jeho telekomunikačné služby. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Odporcovi zároveň bol odpredaný mobilný telefón Sony Ericsson Zyló v hodnote 160,00 eur za akciovú cenu 1,00 eur. Odporca sa zaviazal používať služby poskytované navrhovateľom po dobu 24 mesiacov a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Z faktúr vystavených navrhovateľom na meno odporcu dňa 28.03.2011 č. XXXXXXXXXXXX na sumu 129,97 eur splatnú 11.04.2011, dňa 28.04.2011 č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,33 eur splatnú 12.05.2011, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 112,09 eur splatnú 12.05.2011 a dňa 27.05.2011 č. XXXXXXXXXXXX na sumu 89,58 eur splatnú 10.06.2011 vyplýva, že odporca za obdobie marec 2011 - máj 2011 za poskytnuté služby mal navrhovateľovi uhradiť 332,97 eur.

Z Pokusu o pokonávku zo dňa 14.07.2011 adresovaného odporcovi vyplýva, že tento navrhovateľovi dlhuje z titulu neuhradenia riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby, upomienku a odpojenie sumu 332,97 eur a z dôvodu porušenia zmluvných povinností je povinný zaplatiť aj sumu 159,00 eur. Pohľadávku v celkovej výške 491,97 eur ma uhradiť najneskôr do 28.07.2011. V prípade, že v stanovenej lehote tak neučiní bude dlžná suma, vrátane príslušenstva, vymáhaná súdne.

Podľa § 96 ods. 1, 2 O. s. p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Navrhovateľ v časti nároku na náhradu škody, t. j. ohľadom sumy 33,15 eur, vrátane úroku z omeškania z tejto sumy návrh zobral späť, pričom odporca, ani vedľajší účastník k späťvzatiu výhrady nemali, preto súd ohľadom tejto časti konanie zastavil.

Ohľadom náhrady škody, navrhovateľ po tom, ako mu súdy zamietli žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť, b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie

týchto zmluvných pokút, c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel 125,85 eur a tento rozdiel považuje navrhovateľ za škodu vzniknutú porušením povinnosti odporcu.

Navrhovateľ v žalobe poukazuje na Čl. I. bod 1.3 Dodatku k Zmluve o pripojení, podľa ktorého - Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou na mobilný telefón len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj obsahu Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku by vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu.

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je 1.) protiprávny úkon, 2.) spôsobenie škody, 3.) príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4.) zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností. Ide o takzvanú zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Zodpovednosť môže vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V danej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané splnenie predpokladu uvedeného v bode 1, t. j. protiprávneho úkonu. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby súd ma za to, že navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov.

Spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1 - spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP - zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

Navrhovateľ písomné ukončenie uzavretej Zmluvy o pripojení nepreukázal a ani zo strany odporcu súd nemal preukázané, že by takúto listinu od navrhovateľa obdržal. Keďže platné ukončenie zmluvy s odporcom preukázané nebolo a odporca svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil (na tom nič nemení, že faktúrou je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), nie je daný predpoklad vzniku škody.

Podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Navrhovateľ v žalobe tvrdí, že mu vznikla škoda pozostávajúca z rozdielu medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj v prípade, že by zo strany odporcu došlo k protiprávnemu úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu, nie je následkom tvrdeného avšak nepreukázaného protiprávného úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené aj nespĺnenie tretieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania nezotrvať odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu jej zavinením, dôvodom zmenšenia majetku navrhovateľa, to jest ním uplatnenej škody by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva uzavretá s odporkyňou, na základe ktorej navrhovateľ obdržal dojednanú kúpnu cenu.

Pri rozhodovaní o zmluvnej pokute súd vychádzal aj z rozsudku Okresného súdu Prešov z 13. 8. 2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 č. k. 2Co/137/2010, ktorým bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne aj vo veci Okresného súdu Prešov zo 16. 8. 2010 č. k. 17C/112/2010-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 č. k. 18Co/136/2010. Vo viacerých prípadoch tiež došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb operátora o plnenie z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti (rozsudok Okresného súdu Svidník z 31. 10. 2011 č. k. 7C/119/2011, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26. 10. 2011 č. k. 11C/184/2011-82 a iné). Vyššie uvedené skutočnosti sú zrejme aj z rozsudku KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom

v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a OZ je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov“.

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ). Plnenie z takejto podmienky naviac vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 OZ ; „z neplatného právneho úkonu“). Naviac zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejímavý a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z.).

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zjavné, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

S prihladením na ustanovenie § 53a ods.1 OZ súd nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len relativizoval cieľ únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať.

Na základe uvedených skutočností súd návrh ohľadom zvyšku nároku navrhovateľa, t. j. v časti o náhradu škody a prísl. zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade súd rozhodoval o trovách konania vedeného pod sp. zn. 18C/202/2013 a tohto konania, nakoľko v konaní pod sp. zn. 18C/202/2013 bolo rozhodnuté o zaplatení sumy 322,97 eur s príslušenstvom a zvyšok nároku bol vylúčený na samostatné konanie(18C/414/2013). Predmetom konania tak spolu bolo zaplatenie sumy 491,97 eur s príslušenstvom. V časti o zaplatenie sumy 322,97 eur s príslušenstvom mal úspech navrhovateľ, nakoľko v tejto časti súd jeho návrhu vyhovel. V časti o zaplatenie 159,- eur s príslušenstvom mal úspech odporca, nakoľko súd konanie ohľadom sumy 33,15 eur s príslušenstvom zastavil pre späťvzatie navrhovateľa, pričom nebolo preukázané, že sa tak stalo pre správanie odporcu a v časti o zaplatenie sumy 125,85 eur s príslušenstvom, súd návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľ mal tak 65,65 % úspech vo veci a odporca 34,35 % úspech vo veci. Po odrátaní úspech odporcu od úspechu navrhovateľa mal navrhovateľ čistý úspech vo veci 31,30 %, a preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania. Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 9,- eur (31,30 % zo sumy 29 eur- zaplatený súdny poplatok).

Vedľajší účastník namietal len opodstatnenosť nároku navrhovateľa na zaplatenie náhrady škody vo výške 159,00 eur s prísl., pričom navrhovateľ v časti tejto sumy návrh zobral späť a vo zvyšku súd návrh zamietol, preto súd pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajšieho účastníka vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 2 O. s. p.. Keďže vedľajší účastník si náhradu trov konania neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou Okresného súdu Humenné.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).